

Proslulý Anonym na X-COM: Soukromí je nezcizitelné lidské právo

- editor007 | 6. června 2024

SVĚT: Profil jménem Black Pilled na sociální síti X glosuje politické a společenské dění. Nikdy však nepíše nic natolik osobního, aby bylo možné uhodnout, kdo se za záhadnou přezdívkou skrývá. Proč se rozhodl svou identitu skrýt a k čemu vlastně na sociálních sítích potřebujeme soukromí? O tom a dalších tématech jsme si povídali v našem rozhovoru.

Kdo jste?

To je jedna z nejtěžších otázek, kterou jsem v životě dostal. Jsem pouhý člověk, který byl od Boha obdařen nezcizitelnými právy, a snaží se je využít ve prospěch svojí rodiny a komunity. Stát chápu jako nástroj jejich kolektivní ochrany a jsem velmi smutný z faktu, že jsme se ocitli ve fázi vývoje společnosti, kdy stát práva nebrání, ale bere. Víím, že z mojí pozice tento trend nezměním, ale snažím se být co nejlepší verzí sama sebe, abych dokázal pozitivně ovlivnit dění tam, kde mám vliv, což je moje rodina a komunita, kde žiji.

Proč vystupujete na X pod pseudonymem?

Nechci plýtvat časem na odrážení různých útoků na moji osobu a okolí, protože se nějakému fanatikovi na X nelíbil můj příspěvek. A na X trávím minimum času, vedu si to spíše jako deník a představuje pro mě zdroj pro ilustraci závěrů behaviorálních studií o mentalitě kultů, sekt nebo fanoušků fotbalových klubů.

Je soukromí lidské právo?

Jedno z těch nezcizitelných. Bohužel dnes už něco jako soukromí pro drtivou většinu populace neexistuje. Kdokoliv používá chytrý telefon, globální cloudové služby nebo sociální sítě, se soukromí vzdal. A pouze tenká legální hranice odděluje tato data od zneužití vládou nebo zpravodajskými službami. Například v USA už tato hranice dávno padla, a US zpravodajské služby mohou bez řádného procesu špehovat prakticky kohokoliv. A nedávno prodloužení těchto neústavních pravomocí Kongres znovu posvětil, a to hlasy obou stran. Když dříve chtěla Stasi někoho sledovat, zahrnovalo to nasazení agentů v poli, složitou instalaci techniky a risk prozrazení. Dnes by jenom poslala mail společnostem Google, Apple, Meta a případně dalším.

Dokonce i někteří zástupci z řad bojovníků proti cenzuře tvrdí, že anonymita na sítích by měla být zakázána a lidé by měli nést zodpovědnost za své názory. Co si o tom myslíte?

Už samo slovní spojení „zodpovědnost za názory“ je asi vytržená první stránka z manuálu na instalaci autoritářského režimu. Svoboda projevu patří k nezcizitelným právům a žádná zodpovědnost, kromě výzev k násilí nebo šíření poplašné zprávy, čili jednání, jež ohrožuje svobodu a život druhých, z ní nevyplývá. Celý tento systém boje proti dezinformacím nebo nenávisným projevům je založen na jejich subjektivním vnímání, a proto nemá v legislativě právního státu co pohledávat. A pouze vláda, která se svých občanů bojí, se bude snažit jim svoje názory zakazovat vyjadřovat anonymně.

Není to paradox, že odevzdáváme zodpovědnost za své zdraví lékařům nebo potravinářskému průmyslu (a nikomu to nevadí), ale za naše názory na sítích bychom zodpovědnost nést měli? Nebo je to jiný druh zodpovědnosti, po které volají regulátoři?

Tato otázka naráží na velmi rozšířený a destruktivní trend naší civilizace vštěpovat občanům přesvědčení, že vlastně nemají osobní zodpovědnost za svoje zdraví, životní styl nebo výši příjmu a ve chvíli, kdy se dostanou do problémů, tak se o ně hodný stát nebo socializované zdravotnictví postará. Rezignujeme tak na základní kámen celé západní civilizace, kterým byla individuální práva a svoboda a z nich vyplývající zodpovědnost za důsledky konání jednotlivce. Bohužel ve chvíli, kdy svěříme státu do péče svoje zdraví, ztrácíme i svobodu o něm rozhodovat, jak nám demonstrovala doba covidového temna. A pokud do rovnice dosadíme zmiňovaný potravinářský průmysl, tak se spousta konzumentů chytne do pasti, kdy do sebe láduje vysloveně škodlivé produkty potravinářských koncernů, nehýbe se a při vyplývajících potížích si zajde pro recept k lékaři. Nenesou tak přímé důsledky svého sebedestruktivního chování, stává se zdrojem příjmů potravinářských a farmaceutických koncernů, ale na náklady přispívají druzí.

Zpět k jádru tématu, nelze klást rovnítko mezi zodpovědností za zdraví a deanonymizací projevu. Nezodpovědným přístupem k vlastnímu zdraví ohrožují pouze sám sebe a rozpočet zdravotní pojišťovny, ale ztotožněním uživatelů sociálních sítí vystavím potencionální perzekuci všechny nositele názorů, které jsou nebo budou považovány za nepřijatelné, a to jak ze strany státní moci, tak ze strany zmíněných korporací. Chápu, že někdo může mít „ušlechtilý“ cíl vymýtit ze sítí různé boty a trolly, ale to představuje konsekvencialistický přístup, který se vždy na konci obrátí ve zlo. Já jsem naopak zastáncem deontologické etiky, která vylučuje obětování základních principů a morálního imperativu k dosažení stanoveného cíle, byť za cenu krátkodobého neúspěchu. Bohužel ten konsekvencialistický (účel světlá prostředky) přístup v naší společnosti převládá a naše práva a svobody padají za oběť na oltář arbitrárně definovaného blaha. Nic to nedemonstrovalo lépe, než období Covid games, kdy naprosto pravdivé a faktické názory byly státní mocí, médií a davem ve stavu masové psychózy nálepkovány jako hloupé, zvrácené, nebo proruské, jejich nositelé ostrakizováni, zesměšňováni nebo jim bylo dokonce vyhrožováno. Myslím, že důsledky deanonymizace uživatelů v této konkrétní době si nedokážeme ani domyslet.

A rád bych dodal ještě jednu věc: Zodpovědnost se má nést za činy, nikoliv za názory, a proto si kladu otázku, jak je možné, že za porušování občanských práv, šíření poplašných zpráv, lhaní o efektivitě vakcín, zpomalení vývoje jedné generace dětí a nedozírné ekonomické škody nebyl nikdo potrestán? Opravdu chceme aby stejná skupina lidí mohla bezprávně v kyberprostoru identifikovat svoje oponenty?

Ale nestává se názor činem ve chvíli, kdy ho vyšleme do světa? Něco tím ovlivňujeme.

Rozhodně ne. Ke svobodě projevu patří i svobodná vůle nečíst nebo nesledovat názory, které se mně nelíbí nebo mě nezajímají. Stejnou logiku nelze aplikovat na činy, neboť pokud mně někdo ukradne auto nebo stát nařídí nechodit ven, nemám možnost následky takového činu odmítnout. Snaha o omezení svobody projevu vychází ze stejné nevolnické mentality jako zmíněná socializovaná zdravotní péče, kde existence nějaké potřeby nebo pocitu indukuje nárokovou mentalitu a touhu, aby to za jedince státní aparát vyřešil.

Jak se ukrajování soukromí bránit?

Velmi těžko, jelikož dnes nelze efektivně existovat bez zanechání výrazné elektronické stopy. Vaše finanční transakce, historie vyhledávání na internetu, záznamy o telefonních hovorech, vše je zaznamenáváno, ukládáno a kdykoliv může být státním aparátem zneužito proti vám. Můžete mu to ztížit používáním hotovosti, VPN služeb (pozor, spousta loguje komunikaci také) a šifrovaných komunikačních aplikací, ale to představuje pouze první perimetr obrany, který není nepřekonatelný. Druhou kategorií je monetizace vašich dat globálními Big Tech korporacemi a i tady se dokážete bránit pouze do určité míry. V kombinaci s předešlými technikami přidejte eliminaci cookies, polohových služeb, cloudových služeb a odstranění aplikací sociálních sítí ze svých mobilních

zařízení. A hlavně, nesdílejte na sociálních sítích žádné detaily ze svého osobního života, fotky dětí apod. Nevěřili byste, jak dokonalou rekonstrukci vašeho života jsou dnešní AI algoritmy na základě veřejně dostupných dat a těch, která jste výměnou za používání služeb jako Facebook, Google, Instagram, Apple atd. jejich provozovatelům dali k volnému využití, schopny vygenerovat.

Bohužel, většina společnosti se práva na soukromí vzdala dobrovolně výměnou za pohodlí a žije ve falešném paradigmatu „nic špatného nedělám, nemám se čeho bát“. Jenže ty standardy „přípustných názorů“ se neskutečně rychle a arbitrárně mění a míra dogmatismu a vynucovaného souhlasu se zvyšuje. Kritickým ohrožením naší zbývající svobody a soukromí představují plány na zavedení digitální měny (CBDC) se současným zrušením hotovosti. Pak by totiž kontrola nad životem občanů byla absolutní, automatizovaná a pokud jste slyšeli o čínském social credit score systému, tak to je v porovnání s implikacemi zavedení CBDC slabý odvar.

Jaké jsou vedle soukromí podle vás nejdůležitější hodnoty pro západního člověka?

Esenciálním fundamentem západní civilizace byl donedávna koncept individuálních práv a morální imperativ, jejichž rámec vycházel ze starozákonního desatera, antické řecké filozofie a římského práva. Dnes dochází k jeho plíživé substituci filozofií skupinových práv na základě sdíleného atributu množiny jedinců, tzv. politika identit, což vede nevyhnutelně ke kolizi s lidmi, kteří určitý postoj nesdílejí.

Pomalu i opouštíme systém meritokracie a nahrazujeme ho právě skupinovými právy, příkladem budiž třeba kvóty na počet žen ve vedení firem. Prozatím v měkké podobě se tyto tendence objevují i v dalších „horkých“ tématech jako gender, klima, Evropská unie, válečné konflikty apod. A boj proti dezinformacím je prvním krokem, jak z této měkké projekce síly učinit tu tvrdou. Dnes je jednání, které bylo před pár desítkami let považováno za amorální, například touha po cizím majetku, falešné svědectví v zájmu podpory dosažení cíle, neúcta k rodičům, vyzývání falešných idolů apod., dokonce často vyzdvihováno jako ctnost. Výsledkem je atomizace společnosti, kde se většina lidí nedokáže shodnout na základním souboru hodnot, a předává tak dobrovolně moc státnímu aparátu, aby jejich spory vyřešil za ně. A státní aparát tyto tendence velmi rád, a za peníze daňových poplatníků, podporuje, jelikož mu to poskytuje obranu a prostor, jak uzurpovat další moc.

Pokud chceme něco změnit, přijmeme zpět pilíře hodnot, na kterých byla naše civilizace postavena, žijme podle nich a vpustíme do naší existence zpět Boha, jako zdroj neměnného morálního imperativu. Naprosto nejvýstižněji to popsali Otcové zakladatelé v USA v Deklaraci nezávislosti, Federalist Papers a z nich vyplývající Ústavě a Listině práv.

Nenechme se utlouct pseudoargumenty o demokracii, neboť ta nevyhnutelně vede ke scénáři kde dva vlci a ovce hlasují o menu k večeři. Diktátem většiny se například intenzivně zabýval James Madison, a i proto jsou USA postaveny jako federativní konstituční republika, kde je demokracie nástrojem delegace moci, ale zároveň Ústava obsahuje neměnná práva a svobody, o kterých se prostě nehlasuje, velkou míru autonomie jednotlivých států a kontrolní mechanismy, jak zneužití moci bránit. Můžete namítnout, že v USA jim to momentálně moc dobře nejde, ale na rozdíl od nás disponují funkčním systémem, ke kterému se mohou vrátit.

Zpracoval: CECÍLIE JÍLKOVÁ/Reportéři on-line!

ZDROJ: <https://x.com/CzDezinfo>